

Prenumerata.

W Łwowie:
rocznie 14 zł. 40 ct.
kwartalnie 3 zł. 60 ct.
miesięcznie 1 zł. 20 ct.
półmiesięcznie 60 ct.
za odnośnienie do domu
miesięcznie 20 ct.
NA PROWINCJI:
rocznie 15 zł. 20 ct. pół-
rocznie 9 zł. 60 ct. kwar-
talnie 4 zł. 80 ct. mie-
sięcznie 1 zł. 60 ct. za
pół miesiąca 60 ct.
ZA GRANICĄ:
Dopłaca się miesięcznie
1 zł. do cen miejscow-
ych.
Prenumeratę przy-
muje się tylko od 1.
15. każdego miesiąca.
Numer kosztuje 6 ct.

KURJER LWOWSKI

wychodzi codziennie także w Niedzielę i Święta o godzinie 8. rano.

Biuro Redakcji przy ulicy Kopernika 1. 9. (urząd telegraficzny)

Administracja i Ekspedycja przy ulicy Akademickiej 1. 3.

Ogłoszenia.

Od objętości wiersza
petytowego pięciolmo-
wego 6 ct.
Reklamy w rubryce
„Nadesłane” 20 ct. od
wiersza.
Jedno ogłoszenie
drobne do 6 wierszy
20 ct.
Dołączenia do Kur-
jera (Prospekta, cyku-
larze etc.) przyjmują się
za cenę 1 zł. od 100 egz.
dla zamiejscowych a
50 ct. od 100 egz. dla
miejscowych prenume-
ratorów.
Rękopisów Redak-
cja nie zwraca.
Listy reklamacyjne
niepoleczone nie-
podlegają opłacie.

Dziś: Piotra i Pawła.

Środa: Nawiedzenie N. P. Marji.
Czwartek: Heljodora.
Piątek: Józefa Kalasa.
Sobota: Filomeny.

Kalendarz myśliwski: Wolno polować na kozły,
na ptactwo błotne i wodne.

Wschód słońca o 4 g. 8 min
Zachód słońca o 7 g. 57 min.
Barometr: 765 m. — Prawdopodobna
śłota.

Centralizacja kolejowa.

W Kurjerze z dnia 18 b. m. umieściliśmy wiadomość z Wiednia, zawierającą ogólne wskazówki na treść przyszłego statutu organizacyjnego dla kolei państwowych. Według tych wskazówek jen. dyrekcja kolei państwowych ma się dzielić na cztery sekcje, których naczelnikami będą pp. Lilienu, Pischof, Obermayer i Steingraber, a szefami ich biurowymi pp. Nunnemacher, Zehetner, Liharzik, Konta, Poschacher, Snysbal, Platte, Kann i Kargl.

Czytając te nazwiska, pomiędzy którymi naderemnie szukać śladu, iż Galicja stanowi 1/4 część obszaru i zaludnienia Przedlitawji, można było mieć przecucie, w jakim duchu wypadnie ta organizacja.

Ze wypadła całkiem w duchu centralizacji, na to dowodem treść statutu, ogłoszonego we wczorajszej Wiener Ztg.

Nowa organizacja zarządu kolei państwowych polega na następujących głównych postanowieniach:

Pod bezpośrednim nadzorem ministra handlu, utworzonym zostanie w Wiedniu organ centralny zarządu kolejowego pod nazwą: „c. k. jeneralnej dyrekcji kolei państwowych”. Władza ta odbywać będzie swe funkcje, jako organ wykonawczy ministerstwa i jako taki porozumiewać się będzie z władzami wojskowymi, z zarządami innych Towarzystw kolejowych krajowych i z zarządami kolei niemieckich.

W razie mobilizacji władza ta obejmie kierownictwo centralne transportów wojskowych na wszystkich kolejach.

W miarę potrzeb handlowych utworzone będą w okręgach, które później określone zostaną, osobne zarządy administracyjne okręgowe pod nazwą: „c. k. dyrekcji kolejowych administracyjnych.”

Język służbowy będzie niemieckim; w Galicji jednak dyrekcje kolejowe okręgowe, które tam zorganizowane zostaną, używać będą „w myśl postanowienia N. Pana z d. 4 czerwca r. 1869 i wydanego na tej podstawie reskryptu ministerjalnego z d. 5. czerwca 1869” języka polskiego w korespondencjach z władzami cywilnymi i sądami krajowymi, tudzież z władzami autonomicznymi tego kraju i ich organami. Tylko w korespondencjach z władzami wojskowymi, z władzą kolejową centralną i podległymi dyrekcji okręgowej niższymi urzędami kolejowymi, z dyrekcjami poczt i telegrafów, dyrekcje okręgowe galicyjskie obowiązane będą posługiwać się językiem niemieckim.

Na pisma stron nadchodzące do dyrekcji okręgowych w jednym z języków używanych przez zamieszkałą w ich okręgu ludność, tudzież na pisma, nadchodzące od władz autonomicznych i ich organów musi być odpowiedź udzieloną w języku, w jakim podanie napisanem było.

Wszystkie zawiadomienia publiczności (obwieszczenia, cyrkularze i t. p.) mają być zredagowane w języku niemieckim i języku w okręgu używanym.

W stosunkach z publicznością urzędnicy kolejowi muszą dawać odpowiedzi w takim języku, w jakim zapytani zostaną.

Dyrekcja jeneralna wykonywać będzie ogólny nadzór nad czynnościami dyrekcji okręgowych, tak pod administracyjnym, jak technicznym i ekonomicznym względem, i podzieloną będzie na zastosowane do tych względów działy fachowe.

Obok jeneralnej Dyrekcji zorganizowaną jeszcze będzie „Rada kolei państwowych” z 50 członków, z których dziewięciu mianuje minister handlu samoistnie na lat trzy, resztę zaś na przedstawienie ministerstw finansów, rolnictwa, Izb handlowych, rad kulturalnych lub Towarzystw rolniczych. Z tych na propozycję Izby handlowo-przemysłowej krakowskiej zamianowa-

nych będzie dwóch, Izby handlowo-przemysłowej lwowskiej łącznie z Brodami dwóch, na propozycję krakowskiego Towarzystwa rolniczego jeden i Tow. lwowskiego jeden, razem 6.

Rada kolejowa dawać będzie swą opinię we wszystkich kwestjach taryfowych regulaminowych, względem planów jazdy, co do zasad, jakimi się rządzić należy w dostawie materiałów do budowy i reparacji kolei itp.

W rękach Dyrekcji okręgowych będzie zarząd ruchu na kolejach do ich okręgu należących, zawiadowanie służbą warsztatową i kierownictwo wydziałami się budowlami łącznie z pieczą o utrzymanie kolei w dobrym stanie. Na czele każdej z nich stać będzie „Dyrektor ruchu”, odpowiedzialny za cały ogół przydzielonych jej czynności, reprezentować będzie Dyrekcję na zewnątrz i wydawać w jej imieniu prawnie obowiązujące deklaracje.

Znosić on się będzie w zakresie swego działania z władzami wojskowymi, cywilnymi, z jeneralną inspekcją kolei austriackich i z równorzędnymi mu urzędami innych kolei.

W przypadkach nagłych może się Dyrektor ruchu zająć także agendami zastrzeżonymi dla Dyrekcji jeneralnej.

Zakres czynności Dyrekcji okręgowej obejmuje następujące agendy: ułożenie preliminarza rocznego na podstawie kredytów udzielonych przez ministerstwo handlu i prowadzenie i zamknięcie rachunków; przyjmowanie, przesądzenie, awansowanie i zwalnianie ze służby urzędników podwładnych, przyjmowanie w razie potrzeby personelu pomocniczego i wytaczanie śledztw dyscyplinarnych; przyznawanie remuneracji i subwencji w wysokości 100 zł.; udzielanie urlopu; załatwianie spraw podatkowych podwładnego personelu; projektowanie rekonstrukcji i nowych budowli na liniach w ruchu będących; dyrygowanie temi budowlami; ustanawianie pla-

Wybory na Węgrzech.

Jeden z niefortunnych kandydatów na krzesło poselskie, przy obecnych wyborach w Węgrzech, tak opisuje klęskę:

„Miałem znakomite szanse, wyobraź pan sobie na 1270 uprawnionych do głosowania, miałem zapewnionych 800 głosów. Na samym rynku usadowiono mnie na ogromnej próżnej beczce, dla pokazania ludowi. Naokoło mnie stali moi stronnicy z ogromnymi chorągwiami, a obok do ich dyspozycji niezliczona ilość powozów. Całość robiła wrażenie tatarskiego obozowiska.

Szanowni wyborcy nie szczydzili mi wiwatów, a ja musiałem starać się o ustawiczne odwilżanie ich ochrypłych gardzieli. Wreszcie rozpoczęło się głosowanie wśród piekielnej wrzawy. Moi stronnicy co chwila żądali pieniędzy. Jeden potrzebował na wino, drugi miał kupić kilku wyborców, trzeci potrzebował zapłacić felerzerowi za naprawę potłuczonych głów szanownych wyborców, a czwarty znów żądał pieniędzy na zakupno bandażów o barwach narodowych. Stałem z pugilaresem w ręku, a bilety bankowe leciały jak płęwa. Żegnałem czule każdy bilet, który wychodził w świat, powrócić miał do mnie w postaci mandatu poselskiego.

— Mamy większość — woła jeden ze stronników i żąda 30 złr.

— Zwycięzimy o 50 głosów — woła drugi — ale potrzeba nam jeszcze 50 guldenów.

Dałem im czego żądali; guldena za każdy głos większości wszakżeż to bagatela!

Tymczasem tłum się ciągle zwiększał, obok stał już cały pułk wypróżnionych beezek, a mój pugilares ciągle bardziej się wypróżniał. W tem wśród najpiękniejszych nadziei — jak grom z jasnego nieba — krzyknął jeden z moich: „starszy żupan przyjechał!” Całe moje otoczenie podniosło okrzyk boleści, jak nad umarłym, a tym umarłym byłem ja.

Ze wszystkich stron spadało na mnie jedno słowo: pieniędzy, pieniędzy, pieniędzy; żupan daje za głos 50, 100, 1000 dukatów! Wiedziałem że upadł, a życzenie mandatu ustąpiło miejsca innemu, jeszcze żywшему — chciałem uciec. Ale nie łatwe to było zadanie, bo wiedziałem, że moi stronnicy mnie nie wypuszczą, pokąd ostatniego banknota nie wyciągną. Trzeba było użyć podstępów. Niebo było mi łaskawem, bo znalazłem znakomity wybieg. Podczas kiedy całe moje stronnictwo otoczyło mnie z okrzykiem „pieniędzy”, przywołałem przywódcę całej bandy — ogromnego draba z którym jednak *ad captandam benevolentiam*, byłem już na „ty” i oddawszy mu z ciężkim sercem mój ulżony pugilares, poleciłem

zastępować mnie aż nie wrócę z świeżymi pieniędzmi. Wyborcy rozentuzjzmowani widokiem na nowe pieniądze, dali mi spokojnie odjechać. Dwóch tylko moich stronników, kiedyś powiedziałem, że pieniądze zostawiłem w pobliskiej wsi postanowiło towarzyszyć mi — dla mojej pewności.

Ledwie jak więzien pod eskortą moich dwóch towarzyszy, znalazłem się za miastem, dałem jednemu z nich złoty zegarek, drugiemu łańcuszek prosząc w zamian o uwolnienie mnie z pod ich troskliwej opieki. Kiedy się przekonali, że więcej już niczego odemnie wy dostać nie mogą — bo nie już nie mam — zdecydowali się puścić mnie. Za bilet jazdy do Budapesztu, zapłaciłem kasjerowi na kolei brylantowym pierścieniem.

Nigdy niezapomnę tej jazdy; byłem tak zadowolony, że się wy dostał ze szponów szanownych wyborców, że zdawało mi się, iż właściwie tylko po to tam przyjechałem, a o mandacie zapomniałem już zupełnie. Powróciłem do Budapesztu zmęczony, głodny, bez pieniędzy — i dziękowałem Bogu, że mi pozwolił wyjść cało z tej hazardowej wyprawy. Kandydowania odrzekałem się na zawsze.”

nów jazdy i zian w nich potrzebnych; urządzenie pociągów nadzwyczajnych; sprawowanie policji kolejowej, rozstrzyganie zażaleń na urzędników, wydzierżawienie należących do kolei realności, skontrolowanie kas, sprawianie potrzebnych materiałów i całego inwentarza, z wyjątkiem parku przewozowego i szyn, rozpisanie dostaw na potrzeby kolejowe. Przyczem ma zwać na przemysł i produkcję kraju, w którym się jej okrąg znajduje.

Okręgi, w których dyrekcje zorganizowane być mają, wyznaczone będą niebawem przez ministerstwo handlu i sankejonowane przez Cesarza.

Postanowienia przytoczone są wynikiem długoletnich wysiłków sejmu naszego, który w rezolucjach co roku powtarzanych domagał się wytrwale decentralizacji zarządów kolejowych. Są one wynikiem ery, którą niewiadomo dla czego, przywódcy nasi delegacyjni okrzykami za antycentralistyczną. Kampanja przegrana. Stoimy w obec faktu dokonanego. Nawet w radzie kolejowej zamiast stosunku przynajmniej 12 reprezentantów interesu Galicji, będziemy mieć tylko połowę tej cyfry, i pilnować się będzie trzeba na każdym kroku, aby interes ten choć trochę znalazł łaski u jen. dyrekcji, w której skład wchodzi wyłącznie pp. Lilienau, Pischhof, Obermayer, Steingraber, Nunnenmacher, Zehetner, Liharzik, Konta, Poschacher, Snysbal, Platte, Kann i Kargl, z których ani jeden z pewnością nie ma żadnego wyobrażenia o stosunkach i potrzebach kraju.

Metoda pocieszania.

Beschwichtigungshofrat wydziału krajowego, piszący ze Lwowa do *Czasu*, produkuje dziś następujące rozumowanie:

Dotychczas jeden tylko wydział powiatowy dąbrowski, dał wydziałowi krajowemu kompletny obraz sytuacji. Jest on wprawdzie niewykończony, bo nie ma cyfr, ale o ile służyć ma za ilustrację, wystarcza zupełnie. Z 101 gmin tego powiatu tylko 55 będzie w stanie wyżyć i zasiać pola, ale tylko pod warunkiem częściowej bodaj sprzedaży inwentarza. Reszta gmin, albo nie ma już co jeść, albo przetrwać może kilka miesięcy bez głodu, ale ani marzy o zaspianiu pół bez jakiejś nadzwyczajnej pomocy. Takich powiatów zniszczonych, jak dąbrowski nie będzie wiele, ale jeżeli liczba ich dojdzie — co przypuścić można — do 10, to zaprawdę rozpacz ogarnie każdego, kto znając lud z bliska, tkliwym jest na jego niedolę. Kto wie zresztą, czy powiat dąbrowski najwięcej ucierpiał. Już dziś n. p. o smutne pierwszeństwo pod względem ruiny współzawodniczyć z nim może niejedyn powiat wschodni n. p. rohatyński lub stanisławowski. Wydział powiatowy w Dąbrowie rozpaczliwie oświadcza, że nie apeluje do wydziału krajowego o pomoc, bo jak środki miejscowe tak i krajowe nie mogą zaradzić złemu. Tylko obfita pomoc ze skarbu państwa byłaby zbawieniem. Powiat nie chce darowuszczyzny, lecz błaga o kredyt po-

trzebny na roboty publiczne, któreby ludności zarobku dostarczyły.

Inne powiaty, jak się zdaje, nie zrozumiały, a raczej nie domyśliły się, że wydział krajowy żądał od nich relacji informacyjnych, a nie podstawy do rozdzielenia funduszy, których weale niema. Powszechnie, jak się zdaje mniemano, że chodzi tu o zgłoszenie pretensyj do jakiegoś nieistniejącego weale a krociowego funduszu pomocy. W ten tylko sposób wytłumaczyć sobie można przesadę, jaka przebija z niektórych telegraficznych relacyj. Jeden powiat n. p., który notorycznie w całości nie mógł nawet paść ofiarą wylewów, zażądał od razu 40.000 zł. Czy to ma znaczyć, że tyle wynosi strata ogólna, poniesiona w zniszczonych płonach? Jeżeli tak jest rzeczywiście, to trzeba wcześniej ostrzedz ogół poszkodowanych, że straty poniesionej na klęsce elementarnej nikt już nie powetuje, że zniszczonych płonów nikt nie zwróci. Chociażby państwo hojniej wystąpiło w naszym kraju z pomocą, a niżeli w Tyrolu, zawsze pomoc ta ograniczyć się musi do dostarczania doraźnej pomocy tam, gdzie głód grozi, a następnie do ułatwienia wieśniakom zakupu zwoża na zasiew. Żeby fundusz krajowy mógł pójść po za tę granicę, o tem także mowy niema. W tej chwili w ogóle wydział krajowy nie rozporządza zgoła żadnymi funduszami na cele podobne, a co uczynić zechce, to będzie musiał wziąć na swoją odpowiedzialność i dopiero dodatkowo wyjednać aprobatę sejmu. Potrzeba rzecz jasno postawić, bo tylko w nieszczęściu, które moralnie przyniata, dobre są czasem nawet illuzje. Wśród strat materialnych obudzanie nadziei, które ziścić się nie mogą, jest szkodliwym, tak ze stanowiska interesów publicznych, jak i ze względu na jednostki dotknięte.

Za to zbyteczną jest zupełnie troska o możność dopełnienia tych formalności parlamentarnych, z jakimi łączy się każda pomoc publiczna, państwa lub kraju. Jeżeliby rząd uzyskawszy podstawę do akcji pomocniczej, zdecydował się poświęcić pewną sumę, tytułem bezzwrotnej zapomogi, to mógłby to uczynić w drodze rozporządzenia cesarskiego z zastrzeżeniem późniejszej aprobaty przez Radę państwa. Jeżeliby nadto państwo zechciało pewną sumę dać Galicji tytułem bezprocentowej pożyczki pod gwarancją kraju, to i w takim razie mogłoby to nastąpić bez Rady państwa, bez sejmu, tylko z zastrzeżeniem, że formalnościom parlamentarnym później stanie się zadość. W roku 1880 rząd dał Galicji pół miliona na zasiewy, a ponieważ nie było sejmu, więc w jego zastępstwie wydział krajowy wystawił dokument gwarancyjny, który później reprezentacja kraju zatwierdziła. Co w roku 1880 nie natrafiło na żadną trudność ani w Radzie państwa, ani w sejmie, to tem mniej dziś mogłoby być kwestjonowane.

Z wywodu tego znowu widać jasno, że w sferach kompetentnych nikt nie ma pojęcia, co się stało w kraju.

Wyprawa w Everglady.

Od południowego wybrzeża jeziora Okeechobee aż do południowego krańca półwyspy Florydy ciągną się rz. „Everglady,” których wnętrze dotychczas nie było znane. Zamieszkałe są one do dzisiaj przez plemię Indian Seminolskich a ponieważ dziwne wieści krążyły oddawna o tym kraju, więc *Times-Democrat* wysłał tam ekspedycję pod wodzą majora A. P. Williamsa, w której wzięli udział Hopkins, kapitan H. P. Philips i W. Harlander wraz z 6 negrami, tyłuż łodziami do jazdy, kilku łódkami z prowizją i bronią.

Uczestnik tej wyprawy, Harlander opowiada o tej śmiałej wyprawie co następuje:

Udaliśmy się tam od Punta Rasa rzeką Catoosahatche w łodziach aż do jeziora Okeechobee, skąd w południowym kierunku szukaliśmy drogi do Evergladów. Tu znaleźliśmy na jeziorze trzy wyspy i kilka małych rzek 3 lub 4 mil ang. długości, które gubiły się w kierunku Evergladów w niedostępnych bagnach. Poszliśmy jedną

z nich i po trzech dniach brodząc po piersi w wodzie i torując sobie drogę przez bagna cyprysowe toporem zdążyliśmy 11 listopada 1883 do brzegu Evergladów. Według obserwacji naszych znane karty jeziora Okeechobee są niedokładne o tyle, że południowe wybrzeże jego znajduje się o 5 mil dalej na południe niż oznaczały mapy. Everglady są równiną, pokrytą na 2 do 5 cali wodą i zarosłe gęstą, 10—12 stóp wysoką trawą. Pod wodą grunt jest pokryty namulem na 1—4 stóp. Przedzieraliśmy się w kierunku południowym przez tę puszcę, sunąc przed sobą łodzie. Mil 36 szliśmy tak z największym wyteżeniem po piersi w wodzie i w namule, a w nocy spaliliśmy w łodziach. Niebezpieczeństwo zwiększała moc węzów, aligatorów i miliardy moskitów; Indianie ciągle trzymali się nas blisko i niepokoił nas tajemniczością swych zamiarów, a w końcu zapaleniem traw byłiby nas zniszczyli, gdyby nie nadzwyczajna przytomność majora.

Całe trzy tygodnie przedzieraliśmy się przez szuware, nareszcie miejsce ich zajęły bujne rośliny wodne, wyspy pełne palm i drzew pomarańczowych. Ogromna moc jaskrawych ptaków, które patrzyły na nas zdziwione nieuciekając, tu-

Pomoc dla zatopionych.

Donieśliśmy podług komunikatu *Czasu* i *N. Reformy*, że Wydział powiatowy wielicki poradził sobie autonomicznie podpisując akt na zaciągnięcie pożyczki z powodu wylewu. *N. Reforma* otrzymuje dziś następujące wyjaśnienie:

„Przykro mi bardzo, ale muszę rozwiać uludę, jakie doniesienie to wywołać musiało, jakoby nasz Wydział powiatowy tak energicznie zaraz w pierwszej chwili przystąpił do akcji pomocniczej. Jest to prosta — błaga, obliczona... na bliski wybór Wydziału powiatowego, na pozorne obalenie zarzutów niedołęstwa, czynionych słusznie tutejszemu Wydziałowi powiatowemu.

„Istotnie rzecz tak się miała: Pożyczkę w mowie będącą zaciąga powiat nasz na podstawie uchwały Rady powiatowej jeszcze w r. 1882 zapadłej, zamienionej w ustawę uchwałą Sejmu krajowego w r. 1883 a sankejonowaną dnia 22 lutego 1884. (Dzien. ust. kraj. Nr. 33) z czego jasno wynika, że pożyczka ta uchwaloną została wtedy, gdy nikt powodzi obecnej nawet przeczuwać nie mógł. Celem tej pożyczki było uposażenie kasy pożyczkowej, a nie złagodzenie klęski spowodowanej powodzią, skutkiem czego też pożyczka nie może być użyta na udzielanie zapomóg“.

W okolicy Leżajska powódź w miejscowościach nadbrzeżnych Sanu ogromne wyrządziła szkody, które dziś dopiero pobieżnie przejrzać i ocenić się dają. Najstraszniejsza powódź szalała w przeszłą sobotę i niedzielę 21 i 22 b. m. zalewając pola okolicznych wsi. Ubieszyn, Ujście, Trynca, Dębno, Wierzawice, Rzychów, Leżajsk przedmieście, Dornbach, Siedlanka; Stare miasto, Kuryłówka, Przychojec, Łukowa, Ruda, Sarzyna, stały pod wodą. W niektórych miejscowościach, jak w Ujściu, Dębnie i Starem Mieście San zabrał znaczną przestrzeń najlepszy gruntów, które znikły z powierzchni. Woda ustąpiła, zradziwszy klęskę straszliwą. Dziś nędza, w jesieni miejscowościom powodzią dotkniętym zagraża głód, braknie ziarna na zasiewy a pasza dla bydła całkiem zniszczona. Ludność woła chleba i soli. Zawiązany na miejscu komitet ratunkowy pod przewodnictwem pana Edmunda Wacholza, naczelnika sądowego, spieszy z doraźną pomocą nieszcześliwym.

Wiener Allg. Ztg. dowiaduje się, że minister Ziemiański w najbliższych dniach przybędzie do Galicji dla zwiedzenia okolic powodzią dotkniętych.

Kasa oszczędności we Lwowie uchwaliła wczoraj datek w wysokości 10.000 zł. na dotkniętych powodzią.

Cesarzewiczowstwo udzieliło 1000 zł. na wspomnienie dotkniętych klęską powodzi mieszkańców Galicji.

Krajowy komitet ratunkowy wyasygnował na odbytem onegdaj posiedzeniu na żywność dla dotkniętej wylewami ludności powiatu staromiejskiego 2000 zł., dla Dobromila 500 zł., dla Drohobyca 500 zł. Prezydium namiestnictwa wysłało do Przemyśla 2000 zł. i wstawiło się u ministerstwa o wyasygnowanie dla tego powiatu 550 metr. cetnarów soli.

dzień trzody sarn i pantery zamieszkują te wyspy. Im dalej szliśmy na południe, tem gęściej występowały wyspy, a grunt przerzynały formacje wapienne okryte bujną roślinnością.

Ruszyliśmy 60 mil dalej i musieliśmy być blisko wybrzeża od strony golfu, gdy nagle natrafiłszy na bagno zarośnięte gęstymi drzewami. Zapasy się kończyły, wszyscy byliśmy znużeni, a tu trzeba było rąbać sobie drogę przez gąszcze przez trzy dni i noc. W ten sposób dosięgliśmy źródła rzeki, która się okazała rzeką hajów (Shark River), wpadającą do Withewater Bai. Idąc z jej biegiem, przyszlismy do wybrzeża i znaleźliśmy tu pierwszą plantację, skąd 9 grudnia na szonerze powróciliśmy do Punta Rasa.

Everglady, oprócz wysp z obfitą roślinnością nie dadzą się użyć do celów kultury. O odwodnieniu ich niema mowy, bo niveau tej wody jest równe z powierzchnią jeziora Okeechobee i golfu. Biali muszą ich eksploatację zostawić Indianom, którzy tu osiedli w liczbie 200 lub 300 głów.

Marszałek Zyplikiewicz wyjechał wczoraj w stryjskie.

Kraków 28 czerwca. Komitet ratunkowy postanowił nie udzielać już więcej, chyba w wyjątkowych przypadkach, pieniężnej pomocy, lecz zakupować zboża na zasiewy i rozdawać je, celem obsiewania gruntów zalanych, oraz rozpocząć roboty około wałów nad Wisłą, aby tym sposobem dać zarobek biednym. W wykonaniu tej uchwały zaprosił komitet na posiedzenie w poniedziałek prezesów rad powiatowych z Krakowa, Wadowic, Wieliczki, Bochni, Dąbrowy, Tarnobrzegu i Brzeska.

Ze sprawozdania o czynności ratunkowej akademików krakowskich, którzy bardzo ważne oddali usługi tutejszemu komitetowi, dowiadujemy się, że z poświęceniem brali w tej akcji udział pp. Leon Karliński, Łuszczkiewicz, Stachiewicz, Bednarski, Grudzieński, Jakubowski, Walery Momidłowski, Bujalski, Handerek, Justyn Karliński, Kazimierz Piątkiewicz, Steiner, Lachowicz, Schwarz, Wojtkowski, Seeliger, Ślaczka, Smorągiewicz, Zoll Józef (uczeń z gimnazjum Sobieskiego), Głuchowski, Borkowski, Krawczyński, Mars, Raciborski, Stan. Fuchs, Schneider, Strumiński, Sienkiewicz, Śliwiński, Drzewicki i Świątkiewicz. Wśród największej powodzi wyprawiali się z żywnością do miejsc zalanych i nieśli pomoc ludności.

KRONIKA.

Wykaz V. Składki na rzeoz powodzią dotkniętych, które wpłynęły do kasy banku krajowego na ręce naczelnego dyrektora tegoż banku p. A. Wrotnowskiego:

Wny ks. kanonik Jackowski 50 zł., Przybylski 5 zł., J. S. i ks. J. Kurmanowicz (*Dziennik Polski*) po 5 zł., Magistrat miasta Lwowa 3000 zł., Włodzimierz Milowicz 10 zł., Towarzystwo zaliczkowe Zborów 5 zł., Seweryna i Oswald Bartmańscy 100 zł., T. Z. z Brodów 3 zł., Sekal et Lilien 100 zł., *Kurjer lwowski* (drobne składki) 27 zł., Feliks Turkuł 50 zł., Ludwika z hr. Borkowskich-Duninów Niezabitowska 100 zł., Marek Kazner 15 zł., dr. Filip Zucker 20 zł., E. B. 20 zł., hr. Artur Russocki (*Dziennik Polski*) 5 zł., księstwo Lamoral de le Thurn Taxis 100 zł., przez Zarząd dóbr Bilcza: p. Piotr Feldselm 10, Jod. Cohna 10, C. Rosenbaum z Dobranówki 10, A. Rozenbaum z Jadwiżyna 5, razem 35 zł.; hr. Stanisław Gołuchowski 100 zł., hr. Szeptycki z Grzybie 100 zł., Koło Literackie we Lwowie 25 zł., dr. Emil Byk 25 zł., dr. Szymon Schaff 20 zł., Adela Hilich 50 bochenków chleba.

Dla dotkniętych powodzią złożyła w redakcji naszej p. A. Służewska 5 złr.

Kolonje wakacyjne. W poniedziałek dnia 30go b. m. o godzinie 6 popołudniu odbędzie się w biurze Towarzystwa pedagogicznego drugie posiedzenie w sprawie urządzenia kolonji wakacyjnej dla dziewcząt w Lisowicach. Na porządku dziennym będzie: a) ułożenie programu zajęć i zabaw, b) wybór kierowniczek kolonji, c) wybór kandydatek do kolonji, d) sprawa wyposażenia dziewcząt w potrzebną odzież.

Sekcja finansowa Rady miejskiej uchwaliła 300 złr.

Pan Romanowicz następującym telegramem odpowiedział na gratulację przesłaną sobie we czwartek przez radnych miasta Lwowa:

„Dostojnym członkom Rady miasta Lwowa za przesłane mi życzenia, najserdeczniejsze Bóg zapłać! Starając się przez usilną a skuteczną pracę dla dobra tego ukochanego królewskiego grodu naszego zasłużyć na zaufanie Przeważających Wyborców, którzy mnie do reprezentacji miasta Krakowa powołali, znajduję w Waszej także życzliwości i zaufaniu nowy do tej pracy bodziec. Nie zapomnę na chwilę, że będąc radnym miasta Krakowa, jestem też Waszym posłem, a szczęśliwym będę, jeżeli ta okoliczność choć w drobnej części przyczyni się do zacieśnienia serdecznych między temi miastami węzłów.

Z życia towarzyskiego. Dnia 2go b. m. zawartym został w Krakowie związek małżeński między p. Karolem Lipskim, obywatelem z Wołynia, i panną Marią Tchórznicą, córką państwa Konstantych Tchórzniczkich. Orszak weselny udał się do katedry na Wawel, gdzie oblubieńcom pobłogosławił ksiądz Ignacy Polkowski, wicekustosz ka-

tedralny. Wieczorem rodzice panny młodej podejmowali liczne koło rodzinne. Na uroczystość weselną przybyli ze Lwowa hrabstwo Włodzimierzowie Dunin Borkowscy, hr. Mniszchowie, p. Włodzimierz Kozłowski. Podczas uczyty wnosili zdrowie nowożeńców p. Paweł Popiel.

Wczoraj we Lwowie odbył się ślub w kościele św. Marcina p. Stefana Tauschińskiego z panną Emmą Doms, córką obywatela lwowskiego i właściciela młyna parowego.

Uroczystość akademicka bez — akademików. Wczoraj w południe odbyła się uroczystość pożegnania ustępującego z politechniki lwowskiej profesora p. Żmurki. Oprócz profesorów politechniki, zauważono pana namiestnika Zaleskiego, prezydenta Dąbrowskiego, pana Podleńskiego, wielu profesorów uniwersytetu i szkoły rolniczej dublańskiej, i wiele innych znakomitości. Brakowało tylko akademików. Zdaje się, że rektorat politechniki uważał obecność akademików przy tej uroczystości za zbyt dużą, inaczej trudno zrozumieć dlaczego zaprosił ich w sposób lekceważący, który wręcz wykluczał możliwość przyjęcia jego zaproszenia.

Zagraniczne perfumy. Jeden z naszych znajomych kupił przed kilku dniami w sklepie „Au bonne marché“ flakonik perfum z zapachem „Patchouly“. Po odkorkowaniu fiaszeczki okazało się, że jest to całkiem zwykły alkohol i to o woni wcale nieprzyjemnej. Chciał aby mu pieniądze zwrócono lecz spotkał się jeszcze z odmową dla niego nie bardzo miłą. Niech to będzie nauką dla naszej publiczności, żeby nie kupowała lichoty zagranicznej, mając w kraju wyroby tego rodzaju własne a lepsze.

Na Rurach: którzyś z gospodarzy powierzył wywiezienie w porze nocnej kału jakimś nieuczciwym drabom, którzy zamiast wywiezienia kału w należne miejsce na „złoty most“ — złożyli go obok studni na placu Sakramentek. Spodziewano się, że uwiadomiony o tem komisariat też dzielnicy zarządzi jak najrychlejsze uprzątnięcie kału z tego miejsca, gdyż wyziewy w około zatrują powietrze.

Antycypacja głodu. Na wiadomość o wylwach piekarze w Borszczowie zaczęli wypiekać bułki, które wolne oko ledwie dojrzeć zdoła. Przysłano nam jeden taki okaz, który wystawiliśmy w oknie naszej administracji, ażeby przyzwycząić Lwówian do przyszłych stosunków głodowych. Chcąc oglądać wybrzyk przemysłu prowincjonalnego, radzimy uzbroić się w lupy.

Sekretariat Towarzystwa chowu koni, będzie się z dniem 1 lipca mieścić w gmachu teatralnym l. 35 na drugim piętrze.

Na kolei Albrechta przerwa ruchu pomiędzy Morszymem a Bolechowem została z dniem wczorajszym usunięta.

Dyrekcja poczt donosi nam, że w interesie publiczności kursuje od początku bieżącego tygodnia między Suczawą, Kimpolungiem, Dorna Watrą i Bystrycą bardzo wygodna karetka pocztowa.

Mianowania. Wyższy sąd krajowy nadał kancelistom sądowym: Bronisławowi Waligórskiemu, Władysławowi Dietzowi i Józefowi Łagodzińskiemu, nowokreowane drugie posady prowadzących księgi gruntowe przy sądach obwodowych, pierwszemu w Przemyśle, drugiemu w Samborze, a ostatniemu w Stanisławowie.

Śmiertelność we Lwowie. W 25. tygodniu od 15. do 21. czerwca b. r. ilość zmarłych 37 mężczyzn, 23 kobiet, razem 60, o 25 mniej niż w 24 tygodniu. Średnia dzienna śmiertelność 8.6. Śmiertelność roczna 27.0 na 1.000 mieszkańców; na ospę 1, krztusiec 2, durzycę brzuszna 1, gruźlicę 18, zapalenie przewodu oddechowego 8, inne choroby 30. W domach karnych zmarło 3 mężczyzn i 2 kobiety.

Z Katowio donoszą pod 26 b. m., że zasypanych w Świętochłowicach górników ośmiu uratowano. Jest nadzieja, że uda się uratować większą liczbę.

Miejsce kąpielowych według spóźnionego wykazu oficjalnej statystyki miała Galicja w roku 1881 czternaście.

Szczawnica 26 czerwca. Dzięki wyniosłej tutejszej miejscowości ochłonęliśmy już po ciągłej dziesięciodniowej ulewie i wyszliśmy z niej bez żadnego szwanku. Most na Dunajcu, między Szczawnicą a Krościenkiem nienaruszony, komunikacja wolna, telegraf w ruchu, poczta kursuje swobodnie. Gości kąpielowych mamy do dnia dzisiejszego 650, a nowi ciągle przybywają z najodleglejszych stron Korony, Litwy, Rusi i rozkoszują się teraz tem

naszem czystym wyjaśnionem niebem, tem wonnem powietrzem, majestatycznymi górami i pocziwem sercem polskim, które tu na każdym kroku spotykasz. Lach, Litwin i Rusin, trzej rodzeni bracia, tu sobie podają ręce, śmieją się i płaczą wspólnie, całując się w jednym uścisku. Deszcz lał jak za czasów Noego, grzmot kamieni rozległ się wspaniałem echem po spienionych potokach górskich, a nie było dnia, żeby nie przyjechała twarzyczka z nad Wisły, Wilji, Dniestru i Warty. Nie ma złej drogi do swojej niebogi! I rzeczywiście sympatyczne te słowa literalnie sprawdziły się teraz w Szczawnicy. Kiedy bowiem komunikacja pomiędzy Starym Sączem a Szczawnicą chwilowo na drodze krajowej przerwana została i przez dwa dni pozbawieni byliśmy wiadomości ze wschodniej Galicji, dzielny odcijał pocztowy ze Lwowa pan Matula, z narażeniem własnego zdrowia, postanowił nam ich dostarczyć. Zabrał ze sobą listy, siadł na koń i dawną drogą, przez góry, na Obidzę, dnia 21 b. m. w ciągu trzech godzin dotarł do Starego Sącza. Tu zastawszy licznych gości siedzących jak w samotrzasku, a bałamuconych przez faktorów, że do Szczawnicy w żaden sposób dostać się nie mogą, zaprzeczył im obecnością własnej osoby, dodał ducha, a zebrawszy kilka wózków góralskich, tą samą drogą, z liczną kalwakatą, bez żadnego wypadku, wrócił do Szczawnicy. Panie, zwłaszcza młode chichotki, opowiadają, że taka podróż przez góry, ciernie i głogi — nawet im dobrze zrobiła. Koniec końcem, pan Matula pokazał, że nie tylko jest dobrym, spiężystym urzędnikiem, ale i człowiekiem pojmującym swe stanowisko, — co zaszczyt powinno przynieść nietylko jemu — ale i samej Dyrekcji. Za dwa tygodnie zjeżdża tu do nas teatr krakowski. Koncerty, odczyty i loterja fantowa na dochód nowobudującego się kościoła parafjalnego, reuniony, wycieczki i t. p. przyjemnie urozmaicać nam będą chwile kuracji w tem rozkosznym gniazdku podkarpackiem, które, jeszcze raz powtarzam, dzięki wyniosłości terenu — nie ucierpiało nic od przebytych ulewów.

Czerniowce 26. czerwca. Czytamy w „Gazecie Polskiej“: Na plantach obok Rządu krajowego w niedzielę wieczorem wynikła sprzeczka między spacerującą parą. On był kapralem tutejszego pułku piechoty, „a kto dziewczyna — ja nie wiem.“ Początkowo obie strony atakowały się granatami dźwięcznych epitetów, gdy jednak zapas słów tego rodzaju wyczerpał się, nastąpiły lekkie „szturchanie“, aż w końcu rycerski wojak postanowił położyć koniec „subjekcjom“ i z odpowiednim animuszem ofiarował swej przeciwniczce rozgłośnego „apuchtina“. Krzyk niewieści zwrócił uwagę przechodzącego tamtędy podoficera, który też zgromił ostro pana kaprała za to pozasłużbowe ćwiczenie wojennego zapalu, co jednak miało ten skutek, że żołnierz dobył bagnetu i rzucił się na podoficera. Ten ostatni uszedł szczęśliwie zamachu i posłał po patrol, przed którą znowu pan kapral salwował się ucieczką przez ulicę Ratuszową do bramy hotelu Kronprinza. Tutaj potknął się ścigany i upadł, a na niego obalił się jeden ze ścigających żołnierzy, przy czem wypalił karabin, który patrolujący niósł w rękę. Na szczęście strzał nie ugodził nikogo, a schwytanego kaprała odprowadzono na odwach w asystencji licznego tłumu ulicznej gawiedzi.

Przed tygodniem może wszedł do jednej z tutejszych kolektur loteryjnych wiekowy pan *, pensjonowany oficer, by postawić „terno“ nie wiemy „na Linz“ czy „na Brunn“. Zapisując numer, młoda kolektanka życzyła szczęścia i żartowała, iż w razie wygranej. spodziewa się, że otrzyma połowę pieniędzy. Gość śmiejąc się przyrzekł to uczynić. Parę dni temu oficer zjawia się w kolekturze z oznajmieniem, iż istotnie wygrał 1400 złr. na postawione numera i traktując żart na serio, ofiarowuje jej połowę t. j. 700 zł., które też uboga dziewczyna z wdzięcznością przyjęła. Niewielu chyba jest dzisiaj tak słownych!

Poznań 26 czerwca. Wczoraj toczyła się przed tutejszym sądem ławniczym sprawa p. Muraszki z Moskwy przeciwko p. dr. Łebieńskiemu jako nakładcy *Dziennika Poznańskiego* o obrażę, której się powód dopatrzył w pewnej korespondencji z Litwy. Sąd ławniczy postępowanie zawiesił, uważając drogę skargi prywatnej za niewłaściwą. Koszta nałożono na powoda.

Nowy karabin. W Zurychu wynalazł profesor Hebler nowy karabin. Szwajcarskie dzienniki donoszą o rezultacie przedsięwziętych z tym karabinem prób co następuje. Kaliber karabina był 8,6 milimetrów, strzelano z oddalenia 10 metrów i prze-

strzelono płytę żelazną grubości 11 milimetr. Przy drugiej próbie przebito na wylot dwie płyty, z których jedna miała grubości 7, a druga 5 milim. Dalej przebito 66 centym. drzewa jodłowego na 10 metrowe oddalenie. Na przyszłość odbędą się jeszcze dalsze próby.

Czterolistną koniczynę chciał koniecznie zasiadć pewien farmer amerykański i chodził od sklepu do sklepu pytając o nnsienie. Wreszcie zapytany na co mu właściwie takiej anormalji potrzeba — odrzekł naiwnie: Mam 6 niezamężnych córek, a wyczytałem właśnie w kalendarzu, że dziewczyna, która znajdzie czterolistną koniczynę w ciągu tego samego roku za mąż wyjdzie.

Kolonie wakacyjno w Warszawie. Rada miejska warszawska dobroczynności publicznej, rozesała dziennikom zawiadomienie, że generał-gubernator, w skutek przedstawienia tejże rady, zezwolił komitetowi złożonemu z następujących osób: hr. Walewskiej, hr. Stefana Walewskiego, Adama Golca, Daniela Kosińskiej, hr. Stanisława Kossakowskiego, hr. Klementyny Łubińskiej, Stanisława Lesznowskiego, prof. Pawińskiego, dra Darkiewicza i dra Fryczego, zbieranie ofiar dobrowolnych, w kwocie nie przenoszącej 2500 rs., na rzecz urzędzenia w roku bieżącym kolonij letnich, dla ubogich dzieci.

O krwawej awanturze z żydami w Kunowino donoszą z Petersburga: W całym miasteczku znajduje się ledwie 15 rodzin żydowskich, przyczyną awantury nie należy więc szukać w zawiści ekonomicznej. 19. b. m. dziecko chrześcijańskie wpadło w dół pełny błota, żydowskie dzieci wyciągnęły je i wzięły do swego mieszkania by je tam oczyścić. Jakaś przechodząca baba wpadła do matki dziecięcia z krzykiem, że żydzi porwali jej dziecko. Wnet zgromadził się tłum ludzi i nie słuchając tłumaczeń rozpoczął dzieło zniszczenia. Wszystkie domy żydowskie w liczbie 6 zdemolowano i ubito na śmierć każdego żyda, który popadł w ręce tłuszczy. Interwencja urzędników okazała się bezskuteczną wobec szalonego rozdrażnienia tłumu.

Z Rzymu donoszą że komitet budowy pomnika dla Wiktora Emanuela polecił wykonanie podbudowania pod monument architekcie Sacconiemu.

W szpitalu paryskim dla dzieci używa dr. Bouchut od dłuższego czasu przy dyspepsjach zamiast pepsynu nowego środka, papajotyln, który wchodzi także coraz bardziej w modę jako środek przeciw dyfterytys. Papajotyln pochodzi z rośliny tropicznej zwanej drzewem melonowem (Carica Papaya), którego pień zawiera wielką ilość soku żółtego, gorzkiego, szybko trawiącego białko i mięso. Z soku tego chemik francuski Wurtz wydobyl ferment zwany papajotylnem.

Olbrymi owad, większy od wszystkich znanych, znaleziony został w r. 1882 w warstwach węgla w Coumentry. Jest on 25 ctm. długi, a skrzydło jego znalezione póżniej odpowiada zupełnie wielkości owadu. Pomiedzy wielu kopalniami owadami odkrytymi w Coumentry, których liczba dochodzi 1000 należy wymienić jeszcze jeden owad, który musiał być jeszcze większy od wymienionego wyżej. Okazuje to znalezione skrzydło długie na 30—33 ctm. Dzisiaj trudno nam sobie wyobrazić owad, który miał co najmniej 1½ stopy długości, i którego skrzydła miały około 2 stopy szerokości.

Znany proces między Dumasem a malarzem Jaquet'em dobiegł do kresu. Trybunał paryski zakazał malarzowi wystawę i reprodukcję obrazu pod tytułem „Le juif de Bagdad“, w którym Jaquet skarykaturował Dumasa.

Gołębie, używane do posyłek, wytrzymują bardzo dobrze wszelkie egzamina. W tych dniach odbyto znów próbę z skrzydlatymi posłańcami w Poczdamie. Z sześćdziesięciu wypuszczonych gołębi, stawiło się na miejscu oznaczonym 57. Trzy gołębie, uniesione wichrem w inną stronę, nie zbłądziły jednak, lecz przybyły do swoich gołębników po trzech dniach, zmęczone i wygłodzone, co jest dowodem, iż nie spoczywały w innych gołębnikach, lecz błądziły tak długo, aż trafiły do swojego!

Niespodziana sukcesja. Dwie kuchareczki warszawskie, rodzone siostry Barbara i Helena Wituskie, obdarzone zostały niespodzianą sukcesją po bracie swoim Romanie Wituskim, który zmarł przed kilkoma miesiącami w Konstantynopolu, gdzie posiadał dom komisowo-handlowy. Dokładna cyfra spadku nie jest jeszcze wiadomą, w każdym razie spodziewają się około 60.000 rs.

Wyspa na Hoytaoji. Na 29. b. m. zapowiedziano w Londynie publiczną licytację małej wysepki Herm, będącej własnością mnichów z La Grande Char-

treuse. Mnisi wybudowali sobie bowiem wielki klasztor w Comfold, przez co wyspa stała się im niepotrzebną.

Zoologowie doradzają gospodyniom trzymać tylko ciemno-upierzone kury, nie tylko dlatego, że to ciemne upierzenie chroni je od wrogich drapieżców, ale także i z tej przyczyny, że kury ciemne niosą znacznie więcej jaj aniżeli białe. Stwierdzają to liczne doświadczenia, a za przykład posłużyć może i to, że białe ptaki, jak gęsi, kaczki niektóre itp., bardzo skromnie się niosą.

Ciepłota środka ziemi. Dr. Dr. A. Böhm dowodzi w rozprawie zatytułowanej: „Der Verlauf der Gesisottermen unter Bergen“, że badanie podczas przekopu wielkiego tunelu alpejskiego wykazały, iż wzrost ciepłoty w głębokości pod górami następuje powolniej, aniżeli w głębiach pod kotlinami lub płaszczynami. W tunelu Gotarda n. p. wynosiła głębina geotermiczna (tj. oddalenie w którym temperatura podnosi się o 1° Cels.) z kraju masy górskiej 24'0 metrów i wzrastała za zbliżeniem się pod szczyt góry do 42'3, 51'8 i 52'5 metrów. Objaw ten tłumaczy się chłonięciem promieniejącego ciepła przez powierzchnię góry, w skutek czego w tej samej głębi pod górami zimniej jest aniżeli pod płaszczyną. Doświadczenia te tłumaczą także różnicę spostrzeżeń o wzroście temperatury w środku ziemi.

Za sfalszowanie metryki końskiej, skazany został w Paryżu pewien sportsmen na 500 franków grzywny. Francuskie dzienniki utrzymują, że jest to pierwszy tego rodzaju wypadek w sądownictwie.

Piorun uderzył w pociąg osobowy jadący z Lipska do Drezna. Piorun przeleciał ponad pociąg i uderzył w szyny, nie wyrządzając żadnej szkody. Podróżni uczyli tylko w nogach wstrząśnienie elektryczne, szczególnie silne tam gdzie okna wagonu były otwarte. Najsilniejszego wstrząśnienia doznali jadący na przodzie hamownicy.

Arszenik w winie. Chemik Barthelémy, znalazł arszenik w winie zupełnie samorodnym i nie sfalszowanym. Arszenik pochodził z kwasu siarkowego użytego do płukania beczek celem ich ubezwonienia. Należy zatem w tych razach posługiwać się tylko chemicznie czystym kwasem.

Bankier pustelnikiem. Z Rzymu donoszą: W pobliżu Albano osiadł niedawno w grocie za miastem pustelnik ubrany w habit franciszkański. Przechodnie widzieli go zawsze modlącego się, lub leżącego krzyżem i znosili wszelkie wiktuały dla pobożnego męża. Aż tu nagle wpada polieja i aresztuje pustelnika, w którym poznauo zbiegłego z Werony bankiera.

Księżna keinerką. Znana z ekscentryczności księżniczka Pigneteli, bratowa hr. Potockiego, która mimo protestu familji produkowała się w Paryżu jako kawiarniana śpiewaczka — zmieniła zawód. Oto donoszą francuskie dzienniki, że księżniczka siedzi obecnie za bufetem w „folies bergeres“ i nalewa gościom rozmaite trunki.

Przed niedawnym czasem ogłosiła pani Pignateli list otwarty do dzienników francuskich, prosząc o pomoc przeciw machinacjom familji, która nie chce ją sama wspierać, a przeszkadza w zarobkowaniu.

Zbiory artystyczne Gedonowskie w Monachium, wydały przy licytacji 292.795 marek.

Rzymski chodnik. Przy robotach kanalizacyjnych w Augsburgu znaleziono w głębokości 20 centymetrów pod deptakiem, drugi zupełnie dobrze utrzymany deptak z krzemianów, wypełniony wapnem. Dalej zaś w głębokości około 130 centymetrów znów chodnik ziemny również w bardzo dobrym stanie. Rozpowszechnieniem jest mniemanie, że obie drogi pochodzą z czasów rzymskich. Przy sposobności znaleziono też większą ilość monet rzymskich.

Róg jeleni, według spostrzeżeń pewnego myśliwego, wskazuje w swoim ukształtowaniu, jakim pokarmem się jelen żywił. Przy obfitej i dobrej paszy róg rozwija się wspaniale, przy złej karłowacieje. Jeżeli jelen na wiosnę miał paszę dobrą, a później zią, spod rogów będzie ładny, korona zaś tylko słabo rozwinięta. Jelen dba bardzo o swoje rogi i strzeże je od uszkodzeń. Dla tego też róg jeleni bardzo rzadko jest anormalnie rozwiniętym lub uszkodzonym. Tylko jelen kławy ma zazwyczaj rogi źle rozwinięte, gdyż utykanie np. na prawy skok tylny sprawia, że lewy róg skłania się w tył i odwrotnie. Toż samo tyczy się kozłów.

Atentat dynamitowy popełniony został na budynku pocztowym w Bensen 23 bm.

Okolo godziny 10tej wioezorem, dała się słyszeć silna eksplozja, która do tego stopnia przeraziła mieszkańców, że w pierwszej chwili nikt się nie odważył wyjść na ulicę. Dopiero po kwadransie odważniejsi wyszedłszy z domów, znaleźli cały kawał muru pocztowego wraz z skrzynką na listy wyrwany, a w przeciwległej kamienicy wszystkie szyby wytłuczone. Niewiadomy sprawca wrzucił patron dynamitowy do skrzynki pocztowej, kierując prawdopodobnie atentat na gmach pocztowy. Patron jednakże, utkwivszy w otworze skrzynki, spowodował, że siła gazów rozwinęła się nie ku poczie, lecz na zewnątrz.

Transfuzja krwi. Uczony francuski Laborde, otrzymawszy głowę ściętego mordercy Campiego, połączył takową za pomocą rury kauczukowej z tętnicą żyjącego psa. Po chwili krew trysła do głowy i nadała policzkom cere jak u żywego człowieka. Prąd elektryczny zaś wywoływał żywe poruszenia i skurczenia twarzy.

Raport policyjny. Skradziono: Michałowi Derkaczowi, stróżowi kamienicy pod l. 8, ul. Sykstuska z zamkniętego mieszkania srebrny zegarek ankier kryty, znaczone l. 26150 z kluczykiem i srebrnym łańcuszkiem. Panu Efroimowi D. srebrny zegarek kryty z łańcuszkiem z kieszeni, gdy drze mał w szynkowni pod l. 29 przy ulicy Żółkiewskiej. Panu Rapsowi w Jaryczowie skradła zbiegła sługa Katarzyna N. wczoraj precjoza, korale, perły i srebrne monety, za co się jej poszukuje.

Zgubiono: Pan H. kartkę zastawną banku ruskiego do l. 55700 na rewolwer za 7 zlr. zastawiony.

Znaleziono: Duży czerwony stary pulares z papierami Izaka Parnesa z Czyżykowa; tytonierkę elegancką czworograniastą nową z jasno-żółtej skórki, wewnątrz niebieskim jedwabiem wykładaną w dorożce; weksel na 1.590 zlr. z dnia 25. grudnia z. r. z podpisem Löbel Engelstein Erbe w Złoczowie wystawiony. Policja przesłała tuższemu magistratowi następujące w przeciągu miesiąca znalezione rzeczy do przechowania: 1) portmonetkę z kotą 75 ct. i z kółczykiem; 2) kurtkę damską żółtą, 3) pulares czerwony z notatkami, 4) starą sakiewkę z kwotą 3 zlr. 25 ct. 5) tybetową chustkę z czerwonym szlakiem, 6) pularesik czerwony z kwotą 87 ct., 7) niebieski włóczkowy kaftanik, 8) czapkę konduktorską, 9) czerwony wizytowy pularesik zawierający 68 sztuk listowych marek po 5 ct., 10) złoty kłuczyk formy pół księżycy.

Teatr, literatura i sztuka.

Popis szkoły muzycznej p. Marka. W piątek kontynuowano produkcję, która trwała od 4 do 8 wieczór, uczennice klas pań Latour i Markiewicz. Panna Soehacka z kursu pani Latour odegrała bardzo poprawnie Chopina „Krakowiaka“ z tow. drugiego fortepianu. W kursie pani Markiewicz nadzwyczajnie zajęły publiczność występy najmłodszych uczennic i uczniów, to jest 8 do 10 letnich dzieci, które bardzo poprawnie odegrały na 4 fortepianach Mozarta Fantazję z „Fletu czarodziejskiego“, dalej młodzianka panna Grabowska, która wykonała piękną, melodyjną sonatę „g-moll“ Szuberta z tow. skrzypców i młodzianki Notz, który zajął wszystkich Sonatą Haydna. Drugi numer na 4 fortepiany przez starsze uczennice tej klasy wykonany był z precyzją i wywołał huczne i przeciągłe oklaski. W klasie pani M. na wzmiankę zasługują panny Mikołowiczówna za odegranie na dwóch fortepianach Fantazji węgierskiej, dalej panny: Rosenberg. Grzywińska i pan Gerstman. Bardzo ładnie grała panna Mokrzycka Rapsodję Marka, Pechnik Fantazję Thalberga, Silber Koncert Mendelssöhna, Jadwiga Notz Koncert Webera, a przedewszystkiem panna Zofja Lewicka, która z artystycznym polem i ogniem wykonała trudną Fantazję Liszta na temat Schuberta. Po skończonym popisie wręczyły wdzięczne uczennice po stosownej przemowie nauczycielce swej pani M. pamiątkę cenną i kwiaty, wśród przeciągłych oklasków publiczności.

Drugi popis uczniów galic. Tow. muzycznego. Popołudniowa produkcja fortepianowa wypadła mniej

zadowalniająco. W ogóle wytknąć musimy pewną monotoność w grze poszczególnych uczennic, zdradzającą brak właściwego zrozumienia, które zastępną efektami. Rzecz prosta, że zarzut ten odnosi się mniej do uczennic jak do urządzających popisy nauczycieli. Najlepiej jeszcze wypadło wykonanie Tauberta „Najady“ przez pannę Dziedzicką, i koncert Schumana przez pannę Kment. Więcej zadowolili nas popis uczeni pana Wolfsthal, profesora klasy skrzypcowej. Wytknąć musielibyśmy chyba brawurę p. Wolfsthal w wyborze kawałków, które dla amatorów są o wiele za trudne.

Z tej klasy podnieść należy grę pana Baracza, który odegrał „Andante“ i „Allegro“ z siódmego koncertu Berriota z uczuciem i pojęciem, a jeszcze bardziej pana Weintrauba, który z zadziwiającą na swój wiek brawurą odegrał baladę i polones Vieuxtempsa. Sobotni popis poranny znużył najzapalczyszych nawet zwolenników muzyki, obowiązkowym wysłuchaniem 20 produkcji fortepianowych. Produkowało się klasa fortepianowa p. Słomkowskiego, a oprócz tego klasa organów p. Szwarca. Ogólnym błędem uczennic pana Słomkowskiego, jest zbyt silne uderzenie na koszt czystości i piękności tonu. Najlepszym było wykonanie Scherzo Szopena przez pannę Zamorską i „Caprizio brillant H moll“ Meneelsohna, wykonane przez pannę Iwanicką i profesora, chociaż drugi fortepian pozostawiał nieco do życzenia.

Nasi artyści. Antoni Kozakiewicz i Franciszek Streit, otrzymali medale honorowe na międzynarodowej wystawie sztuki w Londynie.

Z muzyki. Na konkursie dla kompozycji fortepianowych, odbytym w Paryżu dnia 7. b. m. jak donosi „La Musique populaire“, gdzie nadesłano 126 utworów, otrzymał drugą nagrodę (2-e prix médaille de vermeil) p. Marjan Sokołowski, warszawiak, za swój utwór.

Panna Tarolla, która występowała z powodzeniem w Wiedniu, a w ostatnich czasach w Peszcie, została zaangażowana na sezon jesienny do opery nadwornej berlińskiej.

Z Paryża piszą: Towarzystwo dramatycznych artystów miało w r. 1883 dochodu 313.716 franków. Towarzystwo liczy 3.160 członków, 1.516 kobiet i 1.644 mężczyzn. Czysty dochód z balu wyniósł w r. z. 25.681 fr., z koncertu w Trocadero 13.740 fr. Fundusz przeznaczony na pensję wynosi obecnie 159.898 fr.

Pamiętnik warszawskiego Towarzystwa lekarskiego. Zeszyty I. i II. tego wydawnictwa opuściły już prasę i obejmują ceną pracę dr. Schrama z Krakowa p. t.: „Laparotomia przy niedrażności jelit“ Kramsztyka J. „O zawartości tłuszczu w kale noworodków“, oraz protokoły posiedzeń i budżet towarzystwa lekarskiego na r. 1884.

W zeszycie tym znajdujemy życiorys dr. Nowakowskiego przez Przysańskiego. Wnioski warszawskiego towarzystwa lekarskiego w przedmiocie kwestji felczerskiej, do uwzględnienia władzy przedstawiciele mające. „Medycyna w talmudzie“ przez Grünbauma. „Mieszkania dla robotników“ przez dr. Lubelskiego. Zasady obowiązków i praw lekarzy, przyjęte przez towarzystwo lekarskie. „Wodociągi w dawnej Polsce“ przez Swieżawskiego. „Przepisy dla akuszerki, tyczące się antyseptyki w pielęgnowaniu położnic“. Sprawozdanie z posiedzeń towarzystwa lekarskiego (sprawa zaraźliwości suchot), oraz komitetu sanitarnego.

Alians austriacko-francuski. W najnowszym dziele francuskiego dyplomaty Rothana p. t. „L'Allemagne 1870-71“ twierdzi autor, że w tym roku 1870, bawił arcyksiążę Albrecht w Paryżu, celem zawiązania aliansu austro-francuskiego przeciw Niemcom. Według pana Rothana Austria zobowiązała się naoczas, wysłać przeciw Niemcom dwie armje po 40.000 ludzi. Przedwczesny wybuch wojny miał być jedyną przyczyną, że układ nie przyszedł do skutku.

Humorystyka.

Z Djabła krakowskiego.

Ze zjazdu lekarzy i przyrodników. Z Poznania donoszą nam o ciekawym doświadczeniu lekarskiem, jakie tam podczas zjazdu zrobiono na osobie oddającej się nałogowo prezesofobji. Podobnie jak morfiniści, którzy przez częste używanie przyzwyczajają się do morfiny tak, że bez niej obejść się nie mogą, — tak samo owa osobistość przyzwyczaiła się do używania godności prezesa na każdym zgromadzeniu, zebraniu, sesji, sesyjce, że stało się to

jej nałogiem. Otóż próbowano, czyby się nie udało uleczyć jej wstrzykując połowę dozy prezesowskiej tak zwanem wiceprezesostwem — ale pacjent zaczął objawiać tak straszne symptomy chorobyliwego stanu, trząść się, dostawać nerwowych drgawek, czkawki, potów, że musiano w końcu zaaplikować mu całą porcję prezesostwa i chorobę tę uznano za nieuleczalną.

Myśli.

Wierna żona to brylant trzystokaratowy;
Wierna kochanka istny kwiat aloesowy...
Wierny mąż, to krnk biały, szukać go po świecie,
Lecz wiernej wdowy — chyba nigdzie nie znaj-
[dziecie.

Wynaleźli koleje, parowce, balony,
Telegrafy, zegary, proch i telefony;
Znalazł się nawet sposób, co gromy zwycięża —
Lecz nikt nie znajdzie panny, która nie chce męża.

W Winiarni.

— Cóż ty powiesz o tym jakimś Duninie co to Eminowiczowi zierającemu składkę na sprowadzenie zwłok Mickiewicza dał centa? Jakiż to brzydki koncept!

— Ależ to pewnie jaki zdzieciniały starowina, który pamięć zupełnie utracił. Gdzie on wie dzisiaj, kto to Mickiewicz! Takiemu daj kawy a będzie w niej maczał palec i oblizywał myśląc, że to rożek!

— A ten hr. Łoś co dał 5 centów czy także idjota?

— Może nieborak nie mógł więcej.

— Hrabia?

— A małż to hrabiów bardziej gołych, niż tureccy święci? Jeżeli to zaś zrobił z złościwości, to przebac mu Panie bo nie wiedział co czyni.

Z Kolców.

Na ulicy.

— Moja pani, czego się pani tak żołądkuje?
— Abo ten tramwajarz taki ordynarny — kiwam żeby trochę skreślił pod trotuar, a on udaje że nie widzi, ino sobie dzwoni i dalej jedzie paskudziarz!

Szczyt imaginacji.

Lekarz. Musiałeś się pan przeziębnić; ztąd ten katar uporczywy.

Pacjent. Ale gdzież tam, dostałem go dwa tygodnie temu, będąc w fotografii. Nie dziwnego; jednym i tym samym aparatem zdejmują rozmaite osoby; bardzo łatwo więc mogłem się zarazić.

Podstuchane.

— Co cię też kosztuje to palto?

— Nie wiem, mój kochany, bo mnie jaszcze krawiec nie zapozwał.

Na ozasie.

— Cóż pan w tym roku wystawiasz na wystawie?

— Nic nie wystawiam, bo mi już wystawili majątek na licytując.

Cholera.

Paryż 28 czerwca. Zdaje się niepodlegać żadnej wątpliwości, że cholera w Tulonie jest azjatycka. Położenie wczoraj się pogorszyło; wypadki zaskabnięcia się pomnożyły.

Tryest 28 czerwca. Okręty francuskie z portów morza śródziemnego i algijskich poddane zostały 10-dniowej kwarantannie, jeżeli podczas podróży był pomyślny stan zdrowotny, w przeciwnym zaś wypadku, 20-dniowej.

Pewien podróżny francuski zachorował wczoraj w Ventimiglia na granicy francusko-włoskiej nad morzem śródziemnym z objawami cholerycznymi.

Popolo Romano jednak zapewnia, że ów podróżny francuski, nie ma cholery.

Wiedeń 28 czerwca. Rząd przedlitawski wysłał profesora wszechznanej wiedeńskiej, dr. Draschego do Tulonu dla zbadania na miejscu, jaka tam cholera panuje.

Ani od ambasady austriackiej w Paryżu, ani od vicekonsulatu austriackiego w Tulonie nie nadeszło dotąd do ministerjum spraw zagranicznych żadne urzędowe potwierdzenie o wybuchu cholery w Tulonie, co powszechnie nadzwyczaj uderza.

Telegramy „Kurjera Lwowskiego“.

(F) Warszawa, 28 czerwca (godz. 3.55 popoł.)
Dzisiaj słońca, ale woda wszędzie stale opada. Według raportów urzędowych było ogółem 250 wsi dotkniętych powodzią. Komitety pomocnicze rozdają żywność.

(U nas w Galicji lekko licząc przynajmniej 500 wsi doznało szkód. Dar więc cara 200.000 rubli, tj. pół miliona guld. dla Królestwa, o czem podaliśmy wczoraj telegram z Warszawy, nie jest bez znaczenia nawet politycznego. Red.)

Paryż, 21 czerwca. Sytuacja w Tulonie jest bardzo smutną. Cholera ma niewątpliwie charakter azjatycki. Wczoraj było tam ogółem 36 wypadków. Cholera czepia się ludzi żyjących w lepszych warunkach. Między innymi zmarł jeden z najznakomitszych adwokatów Tulonu Birdet. Z tego powodu wątpliwym stał się obchód rocznicy narodowej 14. lipca. W każdym razie nie będzie ona obchodzoną w Tulonie ani w Marsylji.

Celowieo, 28 czerwca. Cesarzewicz Rudolf ma przybyć tutaj d. 10. lipca.

Wiadomości polityczne.

Kraków 28 czerwca. Przy wyborach do Rady miejskiej, w kole II. oddziale 1. (wielka własność) wybrani zostali wszyscy kandydaci komitetu stańczykowskiego, mianowicie: Prof. Straszewski, adwokat: Faustyn Jakubowski i Hajdukiewicz, Geissler, urzędnik Tow. ogniowego. W oddziale 2. (mała własność), zostało wybranych 2 kandydatów stronnictwa Reformy, mianowicie: poseł Mieroszowski i Kwiatkowski, 4 zaś kandydatów komitetu przedwyborczego; Armołowicz, Knaus, Matusiński i Fedorowicz. Udział wyborców był bardzo wielki.

W poniedziałek głosuje I. koło (tz. inteligencja).

Warszawa, 28. czerwca. W fabrycznym mieście Tomaszowie, gubernii kaliskiej zamordowali robotnicy Niemca, niejakiego Haskela, jako szpiega.

Wiedeń 28. czerwca. Według listu *Pol. Cor.* z Budapesztu jest więcej jak pewnem, że projekt ustawy o przedłużeniu okresu parlamentu z 3 na 6 lat i o reformie izby wyższej przyjdzie pod obrady na pierwszej sesji parlamentu węgierskiego.

Reprezentanci Austrii, Niemiec i Rosji obradować będą dalej nad zatargiem serbsko-bułgarskim w Belgradzie, ponieważ potrzebne do tego mapy i protokoły opisujące granice znajdują się w archiwum w Belgradzie.

Konferencja delegatów krajów i miast w sprawie odwrócenia szkód, jakieby poniosły kraje i miasta w skutek upaństwowienia kolei, poleca reprezentacjom krajowym i gminnym wystosować do ministerjum i Rady państwa petycje o wydanie ustawy celem regulacji dodatków na rzecz krajów i gmin od kolei państwowych, tak, aby administracja rządowa tych kolei, które są własnością państwa lub w jego zarządzie, albo w przyszłości na jego własność lub zarząd przejdą — bez względu, czy te koleje przechodząc w ręce państwa były do opłaty podatków obowiązane, czyli osobnymi ustawami od płacenia podatków państwowych uwolnione zostały — obowiązana była płacić samoistne podatki krajowe i gminne na podstawie „anszlagów wolnych od podatków“, które to „anszlagi“ obliczać należy według dotychczasowych ustaw podatkowych, obowiązujących dla przedsiębiorstw kolei prywatnych.

Budapeszt 28. czerwca. Minister prezydent wyjechał 26. wieczorem do Wiednia, celem zdania cesarzowi sprawy z wyborów i naradzenia się z ministrami przedlitawskimi w sprawach wspólnych.

Z Serajewa donoszą: Minister Kallay przybył tu 26. w nocy.

Praga 28. czerwca. Z Cetynji piszą do *Narodnich Listów*: Wynikiem podróży inspekcyjnej księcia będzie zaprowadzenie stałej armji czarnogórskiej. Od 1. października otrzyma Niksicz, Cetynia, Podgoryca, Ucina i Baru stałe załogi li

POCIĄGI KOLEJOWE.

Od 20 maja 1884. podług zegaru lwowskiego.

Ochodzą ze Lwowa:

Do KRAKOWA: o godzinie 10 min. 46 wieczorem pociąg pospieszny, o godz. 4 min. 5 rano pociąg osobowy, o godz. 1 min. 7 w południe pociąg kurjerski, o godz. 5 min. 3 popoł. pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z dworca Podzamcze o godzinie 6 min. 6 rano pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 po południu i o godz. 10 min. 56 wieczór pociąg mieszany.

Do PODWOŁOCZYSK: z głównego dworca o godz. 5 min. 56 rano pociąg pospieszny, o godz. 5 min. 42 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 12 minut 21 po poł. i o godz. 10 minut 27 wieczór pociąg mieszany.

Do CZERNIOWIEC: o godz. 6 min. 30 rano pociąg pospieszny, o godzinie 12 minut 15 po południu i o godzinie 11 min. 10 w nocy pociąg mieszany.

Do STANISŁAWOWA na Stryj, rano godz. 7 min. 5 pociąg mieszany, wieczór o godz. 7 min. 10 pociąg omnibusowy i o godz. 1 min. 25 po poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Przychodzą do Lwowa:

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec Podzamcze o godz. 10 min. 13 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 2 min. 28 rano i o godz. 3 min. 42 po południu pociąg mieszany.

Z CZERNIOWIEC: o godz. 10 min. 6 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 3 min. 35 rano i o godz. 3 min. 52 po połud. pociąg mieszany.

Z PODWOŁOCZYSK: na dworzec główny lwowski o godzinie 10 min. 26 wieczór pociąg pospieszny, o godz. 12 min. 57 w południe pociąg kurjerski, o godz. 3 min. 5 rano i o godz. 4 min. 10 po południu pociąg mieszany.

Ze STANISŁAWOWA: na Stryj, rano o godz. 8 min. 20 pociąg omnibusowy, wieczorem o godz. 8 min. 32 pociąg mieszany i o godz. 10 min. 56 przed poł. pociąg lokalny Lwów-Stryj.

Z KRAKOWA: o godz. 5 minut 36 rano pociąg pospieszny, o godzinie 5 minut 22 po poł. pociąg kurjerski, o godz. 9 minut 27 wieczór pociąg osobowy. o godz. 11 min. 33 przed południem pociąg mieszany.

KEFIR

wieceniony środek w katarach płuc, żołądka i kiszek, wycięzieniu i osłabieniu sił.

FLASZKA 40 ct.

Kumys

uznany przez wszystkie fakultety medyczne za najlepszy środek dyetyczny i odżywczy w suchotach, w błednicy i bezczynności kiszek.

FLASZKA 60 ct.

Wody mineralne krajowe

i zagraniczne codziennie świeże

poleca

J. Ihnatowicz

ul. Kopernika 1. 3 we Lwowie. (148)

Na wycieczki

najtaniej *Lampiony sztuka* od 10 ct. do 1 zł.

Balony unoszące się 1 zł. do 2 zł. 50 ct.

Ognie sztuczne ogrodowe i salonowe po najniższych cenach poleca

Magazyn Henryka Müllera (302)

XXXXXXXXXXXX
„SIRIUSZ”

SKŁAD KAWY we LWOWIE

Chorażczyzna 1. 22 na dole.

(ARTUR KOŚCICKI)

sprzedaje dla tego dobrą i wydatną kawę tak tanio, albowiem sprowadza taką bezpośrednio od producentów z południowej Ameryki, gdzie lat dziewięć bawił i osobiście zawiązał stosunki. [236]

Kosztuje we Lwowie

1 kilo zlr. 1 50, 1 55 i 1 60.

Na prowincji

4 1/2 kilo 7 zlr. 70 ct. 8, i 8 20 ct. franco.

Co miesiąca świeży transport.

XXXXXXXXXXXX

Od wielu lat znany skład fortepianów

Jana Śliwińskiego

słynącego ze swej rzetelności albowiem utrzymuje tylko doborowe instrumenta na składzie za które został odznaczonym **MEDALEM ZASŁUGI** na wystawie Lwowskiej.

Z poważaniem

JAN ŚLIWIŃSKI

262) ul. Chorażczyzny liczbą 9.

Cukiernia Müllera

przy placu Marjackim, poleca najwyborniejsze lody podwójnie zamrożone.

Kawa mrożona a la glace

i zwyczajna.

Czekolada zamrożona a la glace

pół kilo pomadek . . . 1 zł 50 ct.
pół kilo karmelków . . . — 9) ct
pół kilo pieczywek do herbaty . . . 1 zł. — ct.
pół kilo czekoladek . . . 1 zł. 60 ct.

Znakomite pierniki, wanilowe, czekoladowe, owocowe, masowe, anełowe, różanne i t. p.

Maurycy Bałaban

we Lwowie.

Wszelkie przybory do krawieczyzny

organtynę, muslin, batyst, tarlatan krepliss, krepą grenadyna, krepą jedwabną, damis, satyna, kroara, mora, brukselina, iluzya, mul, tiul gładki i w deseń, aksamit i welwet koronki, wstążki, aksamitki i wiele innych w ten zakres wchodzące artykuły po najumiarkowanych stałych cenach (301)

Leçons de Français

par un professeur lauréat de la société d'Ethnographie de Paris, récemment arrivé a Léopol.

Notions préliminaires, grammaire, conversation littérature française.

S'adresser a M. Félix rue Garncarska 15 ulica rez-de-Chaussée. (202)

We wszystkich księgarniach do nabycia

Złamane serca

POWIEŚĆ przez

JÓZEFA ROGOSZA

Cena za 2 tomy 3 50

Wódki i Rozolisy

wyrobu ces. król, uprzyw. Rafinerji Spirytusu,

Fabryki Rumu, Likierów i Octu

JULJUSZA MIKOLASCHA

we Lwowie

a mianowicie:

„Narodówka, Dziennik, Szczyt i Djabeł”

pomimo ochronnej marki, zostają naśladowane przez fabryki krajowe i zagraniczne; wyż wymienione wódki jedynie są prawdziwe, jeżeli flaszki zaopatrzone są znakiem „J. Mikolasch.” Na etykietach powinna być wypisana cała firma: Ces. król. uprz. Rafinerja Spirytusu, fabryka rumu, likierów i octu Juljusza Mikolascha we Lwowie.

Na korkach jest wypalony znak „J. Mikolasch” „we Lwowie.”

Powyżej wymienione wódki, które nie mają tych znamion, są lichy i imitacje. (13)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprz. galic. akcyjnego

BANKU HIPOTECZNEGO

kupuje i sprzedaje

WSZYSTKIE EFEKTA i MONETY

pod warunkami najprzystępniejszymi.

(20)

5% Listy hipoteczne

jako też

5% Premiowane Listy hipoteczne

które według prawa z dnia 1. lipca 1868 r. (Dz. p. F., XXXVIII. Nr. 93.) i najwyższego post. z dnia 17. grudnia 1871. r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych, pupilarnych, kaucyj małżeńskich, wojskowych, na kaucje i wadja

są w tymże kantorze do nabycia.

Wszystkie polecenia z prowincji wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizji.

Niezbędne dla przemysłu domowego kobiet.

Najnowsza i najpraktyczniejsza ułatwiona metoda

Kroju sukien

damskich i dziecięcych

z wyłączeniem przeszło 300 figur w rysunku

KSAWEREGO GŁODZIŃSKIEGO

Taka sama metoda przez tego samego autora kroju bielizny damskiej, męskiej i dziecięcej, z wyłączeniem albumu obejmującego 254 figur. wydanie pierwsze.

Na te metody uzyskał autor patenta wynalazku w Paryżu, Brukseli i innych stolicach, oraz odznaczony został dyplomem zasługi na wystawie w Moskwie. Cena metody kroju sukien z rysunkami 4 zł. 50 ct. linijki geometrycznej ułatwiającej bardzo naukę rysunku 1 zł. 50 ct. nauki kroju i szycia 8 zł. metody bielizny z rysunkami 2 zł. 50 ct. Bliższe objaśnienia zawarte są w broszurce, która na żądanie przesyła się bezpłatnie franco.

Adresować należy, listy lub karty korespondencyjne, albo też ustnie się zgłaszać: Lwów, ulica Kopernika 1. 7, do magazynu sukien męskich pod firmą: F. Głodziński, oraz w szkole podług wyż wymienionych metod, Rynek 1. 43. (21)

GALICYJSKI

BANK KREDYTOWY

we Lwowie

przy ulicy Jagiellońskiej liczbą 3.

wydaje następujące

asygnaty kasowe

4 1/2% płatne w 60 dni po wypowiedzeniu i

4% „ „ 30

Lwów dnia 1 Stycznia 1884.

(16)

Dyrekcja

